

UZASADNIENIE

Strona powodowa (...) LTD. w L. wniosła o zasądzenie od pozwanej K. S. kwoty 1 663,25 zł z maksymalnymi odsetkami za opóźnienie od dnia 19 października 2022 r. od kwoty 1 516,32 zł oraz ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 19 października 2022 r. od kwoty 146,93 zł, a także o zasądzenie kosztów procesu. Strona powodowa podała, że podstawę dochodzonego roszczenia stanowi umowa pożyczki krótkoterminowej nr (...) z dnia 20 kwietnia 2022 r. zawarta pomiędzy (...) Sp. z o.o. a pozwaną. Strona powodowa podniosła, że pozwana uiściła na poczet tej pożyczki opłatę za rafinowanie. Ponadto podała, że w dniu 2 stycznia 2018 r. (...) Sp. z o.o. i (...) Sp. z o.o. zawarły umowę ramową o przeniesieniu ryzyka niespłacenia pożyczek, na podstawie której (...) Sp. z o.o. zobowiązała się, w razie zajścia przewidzianego w umowie zdarzenia (brak terminowej spłaty zadłużenia na rzecz (...) Sp. z o.o.) spełnić na rzecz (...) Sp. z o.o. określone świadczenie.

Pozwana nie zajęła stanowiska w sprawie i nie złożyła odpowiedzi na pozew.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 18 maja 2018 r. (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. i SVEA Ekonomi (...) z siedzibą w L. na Cyprze zawarły umowę ramową przelewu wierzytelności, a w dniu 9 września 2022 r. porozumienie nr 114 do tej umowy, zgodnie z którym zbywca (...) Sp. z o.o. oświadczyła, że przysługują mu wymagalne i nieprzedawnione wierzytelności wskazane w załączniku nr 1A oraz załącznik nr 1B.

Dowód: umowa ramowa przelewu wierzytelności – k., porozumienie nr 114 – k.40, załącznik nr 1B – k.41

W dniu 20 kwietnia 2022 r. (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. sporządziła ramową umowę pożyczki, według zapisów której pożyczkobiorcą miała być K. S.. Zgodnie z przepisami rozdziału 5 tej umowy, dokonanie potwierdzenia rejestracji telefonicznej przez pożyczkobiorcę możliwe będzie poprzez: a) dokonanie przelewu opłaty weryfikacyjnej na rachunek bankowy wskazany przez pośrednika działającego w imieniu pożyczkodawcy wpisując w tytule przelewu tekst zawierający unikalny kod, który pożyczkobiorca otrzymał na pocztę elektroniczną po poprawnym wypełnieniu formularza rejestracji, b) weryfikację dokumentu tożsamości pożyczkobiorcy w oddziale Banku (...) S.A. lub współpracującej z pośrednikiem placówki Poczty Polskiej S.A.

Dowód: ramowa umowa pożyczki nr (...) – k.16 – 19

Tego samego dnia sporządzona została umowa pożyczki refinansującej nr (...), według której pozwana K. S. otrzymać miała pożyczkę w kwocie 1 516,32 zł jako kwotę refinansowania i zgodnie z dyspozycją pożyczkobiorcy wypłata miała nastąpić na rachunek bankowy należący do (...) Sp. z o.o. o numerze (...). Pożyczkobiorca miał wpłacić prowizję 234,87 zł.

Dowód: umowa pożyczki refinansującej – k.15

W dniu 3 października 2022 r. strona powodowa sporządziła przedsądowe wezwanie do zapłaty kwoty 1 646,97 zł i zawiadomienie o przelewie wierzytelności.

Dowód: przedsądowe wezwanie do zapłaty – k.22, zawiadomienie o przelewie wierzytelności – k.23

Sąd zaważył, co następuje:

Zgodnie z przepisem art.339 sąd może wydać wyrok zaoczny na posiedzeniu niejawnym, gdy pozwany w wyznaczonym terminie nie złożył odpowiedzi na pozew.(§ 1). W przypadku, o którym mowa w § 1, przyjmuje się za prawdziwe twierdzenia powoda o faktach zawarte w pozwie lub pismach procesowych doręczonych pozwanemu przed posiedzeniem, chyba że budzą one uzasadnione wątpliwości albo zostały przytoczone w celu obejścia prawa.(§ 2).

W odniesieniu do dowodów dołączonych do pozwu, mimo braku odpowiedzi pozwanej K. S. na pozew, sąd nie znalazł podstaw do przyjęcie za prawdziwe twierdzeń strony powodowej o faktach przytoczonych w uzasadnianiu pozwu, ponieważ budziły one uzasadnione wątpliwości.

Przede wszystkim wskazać należy, że pozwana miała zawrzeć umowę ramową pożyczki i umowę pożyczki refinansującej w dniu 20 kwietnia 2022 r. na odległość, a więc za pośrednictwem Internetu. Niewątpliwie pozwana jest konsumentem w rozumieniu art.22¹ k.c., więc sąd dokonuje również określonej oceny z urzędu.

Z dowodów z dokumentów nie wynika w żaden sposób, że doszło do zawarcia umowy pożyczki refinansującej nr (...) w dniu 20 kwietnia 2022 r. Strona powodowa poprzestała na dowodach z umowy pożyczki refinansującej z dnia 20 kwietnia 2022 r. i ramowej umowy pożyczki, z których postanowień wynika, że pozwana by się zarejestrować powinna była wypełnić formularz i następnie dokonać przelewu opłaty weryfikacyjnej m. in. z numerem rachunku (pkt 5 Rejestracja pożyczkobiorcy w ramowej umowie pożyczki). Ponadto z pkt (1) umowy pożyczki refinansującej zgodnie z dyspozycją pożyczkobiorcy wypłata kwoty pożyczki 1 516,32 zł miała nastąpić na rachunek bankowy należący do (...) Sp. z o.o. o numerze (...). Strona powodowa nie przedstawiła ani formularza, ani dowodu wpłaty opłaty weryfikacyjnej, ani dyspozycji pozwanej, z której wynikałby dane, które wpisano do pkt (1) umowy pożyczki refinansującej. Już z tych względów nie sposób uznać, że doszło do zawarcia ramowej umowy pożyczki umowy pożyczki refinansującej między (...) Sp. z o.o. a pozwaną K. S.. Brak tych dowodów powoduje także niemożność zbadania przez sąd krajowy z urzędu abuzywności klauzul umownych w rozumieniu dyrektywy Rady 93/13/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 roku w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich, jak i przepisów krajowych określonych w art. 385¹ –385³ k.c., bowiem nie został wykazane, że umowa między stronami została zawarta.

Strona powodowa nie przedstawiła także dowodu wypłaty kwoty 1 516,32 zł na rachunek o nr (...), a przedstawiła potwierdzenie wykonania transakcji płatniczej z dnia 20 marca 2022 r. na kwotę 1 300 r. (k.20 akt sprawy), a więc z wcześniejszej daty niż data zawarcia umowy pożyczki refinansującej z 20 kwietnia 2022 r. i ze zupełnie innym ID pożyczki niż refinansująca oraz na inne zupełnie konto. Zatem dowód z tego potwierdzenia wykonania transakcji płatniczej nie ma znaczenia dla sprawy, podobnie jak potwierdzenie wykonania transakcji płatniczej z 20 kwietnia 2022 r. na kwotę 255,73 zł tytułem opłaty za refinansowanie pożyczki (...), a nie (...). Potwierdzenie to dotyczy innego numeru pożyczki refinansującej niż przedmiotowa, a ponadto nie wiadomo w związku z czym została uiszczona opłata za refinansowanie. Wskazać należy, że strona powodowa nie udowodnił, by pozwana uiszczała kwotę 254,73 zł tytułem opłaty za refinansowanie, ponieważ po pierwsze taki dokument nie został przedłożony, po drugie w umowie pożyczki refinansującej nie ma mowy o opłacie tylko o prowizji i to w kwocie 234,87 zł, a po trzecie jak już wyżej wskazano potwierdzenie wykonania transakcji płatniczej k.21 dotyczy innej kwoty i innej pożyczki.

Bez znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy jest również harmonogram k.14 akt sprawy.

W związku z tym stwierdzić należy, że strona powodowa nie wykazała zgodnie z przepisami art. 6 k.c. i 232 zd. 1 k.p.c., że do zawarcia umowy pożyczki refinansującej nr (...) w dniu 20 kwietnia 2022 r. doszło i w związku z tym powództwo podlegało oddaleniu.

Niezależnie od tego, bez znaczenia są dowody w postaci umowy ramowej przelewu wierzytelności, porozumienia nr 114 , załączników oraz oświadczenia o zapłacie ceny, skoro nie zostało udowodnione przez stronę powodową zawarcie umowy pożyczki refinansującej z dnia 20 kwietnia 2022 r. (...), to kolejni nabywcy nie uzyskiwali uprawnienia do tej wierzytelności, a strona powodowa uprawnienia procesowego w dochodzeniu tej wierzytelności w postaci legitymacji procesowej czynnej.

Mając na względzie powyższe, sąd oddalił powództwo w całości.